

Figures retòriques

Identifiqueu les figures retòriques que es poden trobar en els següents versos:

“A peu i, a poc a poc, anem pujant”
G. Ferrater

“Hu, hu, hu!... La fura s’havia embardissat...”
V. Català, *Solitud*

“... aquesta meva pobra,
bruta, trista, dissortada pàtria.”
S. Espriu

“Nuós i poderós i roig com el veieu”
J. Carner

“Aquesta és l’hora dels morts,
morts que tenien mare i pare.”
V. A. Estellés

“Vindran al meu racó, feresa, vindran”
S. Jàfer

“La cançó bella i la nova
no es desassemblen d’un bri”
J. Maragall

“Curial estava encés de rabiosa ira”
Curial e Güelfa

“Oh, no! La bella dama, de plomes sota un feix,
val més que amb sa llegenda s’allunyi benaurada”
J. Carner

“Si jo fos pescador pescaria l’aurora,
si jo fos caçador atraparí el sol;
si fos lladre d’amor m’obririen les portes,
si fos bandit millor
que vindria tot sol”
J. S. Papasseit

Per a J. Carner les cireres són:
“... penjarelles de foc (que la mare)
posa en senalla”
Els fruits saborosos

“Tenia els budells esmaltats de whisky i
els pulmons de Lucky-Strike”

“Bella com un serafi
és la minyona que ador”
V. Garcia, Rector de Vallfogona

“Oloràvem la por
que era l’aroma d’aquella tardor”
G. Ferrater

“De roques sobre roques són les parets gegants
del temple on los Atlants enrotllen a Neptú”
J. Verdaguer

“¿No heu sentit els enamorats com parlen?
Sembren uns encantats que no saben el que es
diuen”
J. Maragall

“Abril, no et torbis! Pren volada”
J. Carner

“M’exalta el nou i m’enamora el vell”
J. V. Foix

“Els països pobres són molt rics”

“No és dolent”

“Així moren els que així viuen”

“Ho veia amb els seus propis ulls”